

Temat: Dlaczego warto być posłusznym?

Cele:

- zapoznanie z tekstami Pisma Św.: Łk 2,51; J 4,34; Łk 1,28,
- powiązanie posłuszeństwa ludziom z wolą Boga,
- wdrażanie do posłuszeństwa rodzicom, wychowawcom, nauczycielom i innym osobom reprezentującym wolę Pana Boga,
- uświadamianie konsekwencji nieposłuszeństwa,
- zachęta do osiągnięcia świętości poprzez pracę nad sobą, a zwłaszcza posłuszeństwo.

Metody: pogadanka, zabawa dydaktyczna

Środki dydaktyczne: Pismo Święte, plansza „drzewo posłuszeństwa”

1. Wprowadzenie

- Katecheta inicjuje pogadankę z dziećmi, stawiając pytania: - Co zawdzięczamy rodzicom? - Co zawdzięczamy nauczycielom?
- Podsumowując wypowiedzi dzieci, stara się doprowadzić je do wniosku: Wychowawcy chcą naszego dobra, dlatego powinniśmy im zaufać i być im posłuszni.

2. Rozwinięcie

- Uczący dokonuje wprowadzenia do Ewangelii: Pan Jezus był posłuszny swej Matce - Maryi i opiekunowi – Józefowi. Przeczytamy o tym w Ewangelii według św. Łukasza. Następuje odczytanie tekstu Łk 2,51 i jego omówienie.
- Katecheta rozpoczyna pogadankę na temat posłuszeństwa w życiu dzieci: Mama poleciła Zosi posprzątać mieszkanie i dziewczynka po przyjściu ze szkoły chętnie to uczyniła. - Co dobrego z tego wyniknęło? - Mama ucieszyła się, szybciej zrobiła obiad, tata ją pochwalił i zabrał wszystkich na lody...
- A jak wyglądałoby popołudnie, gdyby Zosia nie posłuchała mamy? - Mama

zdeenerwowana, obiad spóźniony, tata zmęczony i rozczarowany, niemiła atmosfera w domu, brak czasu na wspólne wyjście...

- Rozpoczyna się *zabawa w naśladowanie czynności* (Załącznik 1).
- Gdy nauczyciel wypowiada polecenie wymieniając osobę – dzieci naśladowują wykonywanie czynności. Gdy polecenie jest wypowiedziane bezosobowo – nie wykonują go. Kto się pomyli odpada z gry.
- Skutkiem uważnego słuchania w czasie zabawy jest wytrwanie do końca – wygrana.
- „*Drzewo posłuszeństwa*”: na schemacie drzewa dzieci umieszczają wypisane skutki posłuszeństwa – prowadzące do nieba (Załącznik 2).
- Uczący podsumowuje: posłuszeństwo wobec ludzi prowadzi nas do nieba.
- Katecheta dokonuje wprowadzenia do Ewangelii: Pan Jezus mówi nam o swoim posłuszeństwie wobec Ojca. Następuje odczytanie tekstu J 4,34 i jego omówienie, prowadzące do stwierdzenia, że najważniejsze jest posłuszeństwo Panu Bogu. Jego wolę poznajemy również poprzez ludzi.

3. Podsumowanie

- Każde dziecko zapisuje w zeszycie swoje imię, a rodzice opisują osoby, przez które mówi Pan Bóg.

- Uczący przypomina: Być posłusznym woli Bożej, to także słuchać rodziców, nauczycieli, krewnych - wszystkich ich dobrych rad i poleceń.
- Katecheta nawiązuje do postawy posłuszeństwa Matki Bożej: Wzorem

posłuszeństwa jest dla nas Maryja. Przypomnijmy sobie Jej słowa: Łk 1,28. Maryja słuchała Pana Boga i zawsze wypełniała Jego wolę – nie popełniła żadnego grzechu.

- Prowadzący zaprasza dzieci do modlitwy: Prośmy Ją o pomoc słowami modlitwy „Anioł Pański”.

Załącznik 1

Zabawa w naśladowanie czynności

Mama, tata, babcia, dziadek, Pani, trener, brat . . .

Mówi: wstań

usiądź

skacz

wspinaj się

jedź

kłaśnij

uczesz się

umyj zęby

przeciagnij się

kucnij

siądź po turecku

ukłoń się

tupnij

podskocz

zrób skłon

zrób trzy przysiady

złóż ręce

chwyć się za ucho

podrap się w nos

obróć się dookoła

pisz

czytaj
graj na flecie
graj na pianinie

przykład dla kolegów	sumienność	porządek
wypełnienie słów Ewangelii	pracowitość	wykonanie zadania
zasługa na niebo	radość Aniołów	szczęście w życiu
ofiara (np. za kogoś) i pomoc	radość Pana Jezusa	naśladowanie Pana Jezusa
rozwijanie talentów	ułatwienie życia	radość rodziców
dobrze wykorzystanie czasu	czas na zabawę	zadowolenie z siebie
przekazanie zasad swoim dzieciom	zdrowie	spokojne sumienie
ułatwienie w pracy	piękno	pogoda ducha
ułatwienie w szkole	nauczyć się czegoś	mocny charakter
szczęśliwa rodzina	miła atmosfera w domu	wypełnienie woli Bożej
poczucie obowiązku	uznanie sąsiadów	pochwała